

Η «ΟΓΚΡΕΣΑ» ΚΑΙ ΤΑ ΑΝΕΙΠΩΤΑ ΠΑΘΗ ΤΟΥ ΕΡΩΤΑ

Ο πολυτάλαντος Κώστας Κρομμύδας από μικρός αποτύπωνε στο χαρτί σκέψεις και συναισθήματα.

Όταν ήρθε στον κόσμο η κόρη του, έγραψε το πρώτο του βιβλίο «Μπαμπά, μεγάλωσέ με».

Η «Ογκρέσα», που κυκλοφορεί από τις εκδόσεις «Διόπτρα», είναι το τελευταίο μυθιστόρημά του και βασίζεται σε αληθινή ιστορία. Ξεκινά «σαράντα χρόνια πριν, στο νοσοκομείο της Ρόδου. Από εκεί ξεκινούν όλα για να καταλήξουν σε αυτό κομμάτι πλοκής που αφηγούμαι στο βιβλίο, στο παρόν αλλά και στο παρελθόν. Στο βιβλίο μου ξεκινά ένα βήμα της πριν από το γκρεμό».

- Εκτός από την ιστορία της Κατερίνας, υπάρχουν άλλες δύο ιστορίες στο βιβλίο σας...

«Οι δύο βασικές είναι αυτή του Λουκά και του Μάνου, που αν και ποτέ δεν συναντήθηκαν στη ζωή, αυτό συμβαίνει με τη δική μου παρέμβαση στην «Ογκρέσα»».

«Επίσης, συζητάει με τον Κώστα Κρομμύδα, που είναι ένας από τους καλύτερους συγγραφείς της εποχής μας. Η ιστορία του «Ογκρέσα» στη συνέχεια περνάει από τα χέρια της πλοκή της «Ογκρέσα» και ανανεώνει».

Γράφει η ΧΡΥΣΑ Τ...

ΚΡΙΣΗ & ΑΝΑΓΝΩΣΗ

«Μεγάλο» ότι η κρίση απομακρύνει τον κόσμο από την ανάγνωση;

«Η παγκόσμια ιστορία λέει πως η ανάγνωση, όσοι μπόρες και αν περάσει, θα είναι πάντα ένα ασφαλές καταφύγιο για τις ψυχές των ανθρώπων. Περνάμε μια φάση όπου η αγορά του βιβλίου αιμορραγεί. Από την άλλη, όμως, ο κόσμος δεν σταμάτησε να διαβάζει. Αρχισε να δανείζεται, να δανείζει και αυτό είναι ελπιδοφόρο για όλους μας. Είναι μιας πρώτης τάξεως ευκαιρία οι εκδοτικοί οίκοι να αναθεωρήσουν πολλά από τα κακώς κείμενα των προηγούμενων ετών».



«ΑΡΓΗΣΑ»...

Μου άρεσε να συζητάω με τον Κώστα Κρομμύδα, που είναι ένας από τους καλύτερους συγγραφείς της εποχής μας.

«Όσο θυμάμαι τον εαυτό μου, επλάθα δικά μου σενάρια για τη ζωή μου αλλά και τις ζωές των άλλων. Αργήσα να τα βάλω στο χαρτί, γιατί με τράμαζε η πιθανότητα της απόρριψης. Αυτό σταμάτησε απότομα με τη γέννηση της κόρης μου, όπου η συγγραφή του πρώτου βιβλίου έγινε αβίαστα και με μεγάλη εμπνευση».

Το βιβλίο σφραγίζει τη δική μου ιστορία, η οποία είναι η πρόβλεψη της ζωής μου.

«Διαβάζω και ξαναδιαβάζω τους αρχαίους τραγικούς. Ο σπλος αλλά τόσο περιεκτικός λόγος τους είναι μοναδικός και αξεπέραστος. Με έχει επηρεάσει ο Μπόρχες, ο Παπαδιαμάντης, ο Εσέ, ο Κούντερα στα πρώτα του και πολλοί ακόμη. Μπορεί όμως να με επηρεάσει και να με εμπνεύσει συγγραφικά και ένα σύνθημα γραμμένο στον τοίχο».

«Ποια είναι η επόμενη σου έκρηξη για την επόμενη σου ιστορία».

«Παλαιόχωρι. Πέτρινο σπίτι. Οικογένεια. Φίλοι. Και ένας υπολογιστής ανοιχτός με μια ακόμη ιστορία. Αν αυτά μπουουν στο ίδιο κάδρο, ο τίτλος για εμένα είναι ευτυχία».

Η ΕΜΠΝΕΥΣΗ

- Από ποια πηγή αντλήσατε τη γοητευτική ιστορία της Ογκρέσσας;

«Από την αφήγηση μιας γυναίκας πριν από περίπου είκοσι χρόνια, όταν εργαζόμουν τα βράδια ως μπάρμαν. Μέσα σε ένα παραλήρημα και πλησιάζοντας το πρωί, μου μίλησε για όλα είχαν συμβεί στη ζωή της. Τότε, το μόνο που έκανα ήταν να καταγράψω αυτή την ιστορία μέσα μου. Και τώρα αυτή η ιστορία έγινε βιβλίο».

- Τι σημαίνει Ογκρέσα στα ισπανικά;

«Δράκαινα. Η μοιραία, η πλανεύτρα. Βασικά είναι ο χαρακτηρισμός που είχε δώσει ένας από τους ήρωες του βιβλίου μου στη γυναίκα (Κατερίνα) η οποία τον παρέσυρε με τη γοητεία της και τον οδήγησε σε μονοπάτια και

“
Μου άρεσε να αφήνομαι στις αληθινές ιστορίες των ανθρώπων και μετά να ακολουθώ με τη φαντασία μου την εξέλιξή τους
ΚΩΣΤΑΣ ΚΡΟΜΜΥΔΑΣ

”
συναισθήματα που δεν είχε ξαναζήσει. Μου άρεσε όμως πολύ ο ήχος της λέξης και γι' αυτό τον επέλεξα. Είναι ταυτόχρονα ερωτική και μυστηριακή λέξη».
- Η τρίτη ιστορία βασίζεται σε γεγονός του εγχώριου αστυνομικού δελτίου;
«Η ιστορία του Μάνου είναι μια σαφέστατη παραπομπή σε ένα πρόσωπο που είχε απασχολήσει

το πανελλήνιο όταν συνελήφθη και αποκαλύφθηκε ότι κρυβόταν πίσω από μεγάλα και μικρά εγκλήματα. Μιλούσα σχεδόν καθημερινά με τα κεντρικά της αστυνομίας παίρνοντας πληροφορίες, τόσο για την εν λόγω ιστορία, αλλά πολύ περισσότερο για όλο το λειτουργικό κομμάτι των επιχειρήσεων. Δύο από τους βασικούς μου ήρωες όμως είναι αστυνομικοί».

- Υφαίνεται μια άκρως ενδιαφέρουσα πλοκή, έτσι όπως δουλεύετε ως συγγραφέας...

«Μου άρεσε να αφήνομαι στις αληθινές ιστορίες των ανθρώπων και μετά να ακολουθώ με τη φαντασία μου την εξέλιξή τους, δημιουργώντας το κομμάτι της μυθοπλασίας που θεωρώ απαραίτητο για να έχει ενδιαφέρον ένα βιβλίο για τον αναγνώστη».

